



MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BIELSKO, Śl., Trzeciego Maja 8, tel. 27-32; BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; GRU-
DZIADZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23, tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Mikołajska 32, tel. 10499 i 10500; LUBLIN, Kościuszki 3, tel. 16-57; LWÓW, Akade-
micka 15, tel. 20 i 45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 401-11 i 115-24; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Marcinkowskiego 23, tel. 28-57 i 28-58; SOSNOWIEC, Sienkiewicza 13,
tel. 11-99; STANISŁAWÓW, Szajnochy 4, tel. 287; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 241. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 25 lipca 1934 r. w sprawie statutu Izby Przemysłowo-Handlowej w Katowicach.

DZIAŁ URZĘDOWY.

— oOo —

Zarządzenia Władz Naczelnych.

— oOo —

241.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 25 lipca 1934 r.

w sprawie statutu Izby Przemysłowo-Handlowej w Katowicach.

Na podstawie art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lipca 1927 r. o izbach przemysłowo-handlowych (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 591) postanawiam, co następuje:

§ 1. Izbie Przemysłowo-Handlowej w Katowicach, utworzonej rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 lipca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 581) nadaję statut (część I, regulamin wyborczy), załączony do rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) H. Floyar-Rajchman.

Załącznik do rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 25 lipca 1934 r. (poz. 241).

STATUT IZBY PRZEMYSŁOWO - HANDLOWEJ W KATOWICACH.

Cz ę ść I.

REGULAMIN WYBORCZY.

Skład Izby.

§ 1.

Izba Przemysłowo-Handlowa w Katowicach składa się z 60 radców z wyboru i 6 radców mianowanych przez Ministra Przemysłu i Handlu. Nadto w skład Izby może wejść w drodze kooptacji nie więcej, niż 6 radców.

§ 2.

(1). Izba dzieli się na dwie sekcje: I. Przemysłową i II. Handlową.

(2). Sekcja I składa się z 40, sekcja II z 20 radców z wyboru.

(3). Minister Przemysłu i Handlu oznaczy przy mianowaniu radców Izby, do której sekcji każdy z mianowanych ma być zaliczony.

(4). To samo uczyni przy kooptacji zgromadzenie, przewidziane w § 43 ustęp pierwszy, lub Izba.

Sposób wyboru.

§ 3.

(1). Radcowie z wyboru powołani zostają do Izby w liczbie 24 w drodze wyborów przez ogół tych, którym przysługuje prawo wybierania w myśl § 4 niniejszego regulaminu, oraz w liczbie 36 w drodze wyborów przez zrzeszenia gospodarcze, wyznaczone w trybie § 36 niniejszego regulaminu.

(2). Radcowie Izby wybierani są do poszczególnych sekcji.

(3). Przy wyborach ogólnych uprawnieni do wybierania dzielą się odpowiednio do sekcji Izby na dwie grupy: przemysłową i handlową, przy czym każda z tych grup dzieli się na dwie kategorie wyborcze.

Wybory ogólne.

Prawo wybierania i wybieralności.

§ 4.

(1). Prawo wybierania przysługuje:

1. osobom fizycznym (bez różnicy płci), opłacającym świadectwa przemysłowe od posiadanych w okręgu Izby przedsiębiorstw przemysłowych lub handlowych, albo od uprawianych zawodowo i samoistnie w okręgu Izby zajęć, określonych w ustępie drugim;

2. osobom prawnym oraz spółkom, nie mającym osobowości prawnej, a opłacającym świadectwa przemysłowe od posiadanych w okręgu Izby przedsiębiorstw przemysłowych lub handlowych;

3. przedsiębiorstwom przemysłowym lub handlowym państwowym, samorządowym i korporacji publicznych, położonym w okręgu Izby i opłacającym świadectwa przemysłowe, a nieposiadającym osobowości prawnej;

4. osobom fizycznym i prawnym oraz spółkom, nie mającym osobowości prawnej, opłacającym świadectwa przemysłowe od posiadanych w okręgu Izby filij swych przedsiębiorstw przemysłowych lub handlowych, położonych poza okręgiem Izby.

(2). Do przedsiębiorstw przemysłowych zalicza się wszelkie przedsiębiorstwa, wymienione pod lit. C części II taryfy, załączonej do art. 23 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym w brzmieniu podanym w ogłoszeniu Ministra Skarbu z dnia 27 stycznia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 110) z wyjątkiem przedsiębiorstw uznanych za przemysł rzemieślniczy według przepisów art. 142 i 143 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350). Do przedsiębiorstw handlowych zalicza się wszelkie przedsiębiorstwa, wymienione pod lit. A i B części II taryfy, załączonej do art. 23 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym, w granicach kategorii, wymienionych w § 7 ustęp drugi. Do zajęć, wspomnianych w p. 1 ustępu pierwszego, zalicza się zajęcia przemysłowe, wymienione pod lit. D części III taryfy, załączonej do art. 23 wyżej wymienionej ustawy, z wyjątkiem zajęć przemysłowych kategorii III, uprawianych na podstawie umowy o najmie pracy oraz zajęć przemysłowych kategorii IV, uprawianych bez posiadania własnej, stałej siedziby.

(3). Narówni ze świadectwem przemysłowym, opłacanem przez osoby i spółki, wymienione w p. 4 ustępu pierwszego, traktuje się kartę rejestracyjną, nabytą przez nie na zakład hurtowej sprzedaży wyrobów własnej produkcji.

(4). Każdej osobie fizycznej, spółce nie mającej osobowości prawnej, jakoteż każdemu przedsiębiorstwu, posiadającemu w myśl ustępu pierwszego punkt 3 prawo wybierania, przysługuje jeden głos.

(5). Natomiast każdej uprawnionej do wybierania osobie prawnej przysługuje więcej, niż jeden głos, a mianowicie: 1) dwa głosy, jeżeli, należąc do grupy wyborczej handlowej, zatrudnia w zakładach, posiadanych w okręgu Izby, ponad 15 do 100 pracowników, należąc zaś do grupy wyborczej przemysłowej — ponad 50 do 100 pracowników; 2) trzy głosy bez względu na grupę wyborczą, jeżeli zatrudnia w posiadanych w okręgu Izby zakładach ponad 100 do 500 pracowników; 3) cztery głosy bez względu na grupę wyborczą, jeżeli zatrudnia w takichże zakładach ponad 500 do 1000 pracowników; 4) ponad cztery głosy, bez względu na grupę wyborczą, jeżeli zatrudnia

w takichże zakładach więcej, niż 1.000 pracowników, a mianowicie po jednym głosie od każdego dalszego 1.000 pracowników, chociażby liczba ta była niepełna. Ilość pracowników przyjmuje się zgodnie ze stanem liczebnym ubezpieczonych na wypadek bezrobocia w Funduszu Bezrobocia, względnie w Zakładzie Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, istniejącym w czasie, oznaczonym przez główną komisję wyborczą.

(6). W razie wydzierżawienia przedsiębiorstwa, prawo wybierania przysługuje dzierżawcy. W razie prowadzenia przedsiębiorstwa przez pełnomocnika prawo wybierania przysługuje właścicielowi lub pełnomocnikowi, stosownie do życzenia właściciela.

(7). Jeżeli wyłącznymi właścicielami przedsiębiorstw, należących do osób fizycznych, są osoby, będące pod opieką lub kuratelą, prawo wybierania wykonywa kierownik przedsiębiorstwa.

(8). W imieniu osób prawnych lub spółek, nie mających osobowości prawnej, może wykonać prawo wybierania którakolwiek z niżej wyszczególnionych dla każdego wypadku osób: w imieniu spółek akcyjnych — dyrektorowie i członkowie zarządu lub rady zarządzającej (zawiadawczej); w imieniu spółek akcyjno-komandytowych — zarządzający, osobiście odpowiedzialni spółnicy; w imieniu spółek z ograniczoną odpowiedzialnością — członkowie zarządu; w imieniu spółek firmowych — jawni spółnicy, nie wyłączeni od zarządu; w imieniu spółek firmowo-komandytowych — osobiście odpowiedzialni spółnicy; w imieniu spółdzielni — członkowie zarządu; w imieniu innych osób prawnych — dyrektorowie.

(9). W imieniu przedsiębiorstw, wymienionych w p. 3 ustępu pierwszego, prawo wybierania wykonywa kierownik (dyrektor), a przy kierowaniu przedsiębiorstwem wspólnie przez kilka osób — którakolwiek z nich.

(10). W imieniu osób i spółek, wymienionych w p. 4 ustępu pierwszego, prawo wybierania wykonywa kierownik filij.

(11). Wszyscy, wykonywujący we własnym lub cudzym imieniu czynne prawo wyborcze, powinni mieć ukończonych 25 lat życia, posiadać własnowolność i obywatelstwo polskie.

§ 5.

Prawo wybieralności posiada każdy, kto ukończył 30 rok życia i ma prawo wykonać w którejkolwiek grupie lub kategorii wyborczej prawo wybierania do Izby, przysługujące mu: 1) bądź osobiście, 2) bądź w imieniu cudzem, równoległe nawet do innych osób (ustęp siódmy, ósmy, dziewiąty i dziesiąty § 4).

§ 6.

(1). Prawo wybierania i prawo wybieralności nie przysługuje:

1. upadłym dłużnikom,
2. osobom, skazanym prawomocnie wyrokiem sądowym za przestępstwa, pociągające za sobą utratę prawa wybierania do Sejmu.

(2). Pozbawienie prawa wybierania i wybieralności rozciąga się na czas trwania upadłości lub na czas trwania utraty prawa wybierania do Sejmu.

Podział na kategorie wyborcze.

§ 7.

(1) Posiadający prawo wybierania w grupie przemysłowej dzielą się na dwie kategorie wyborcze, z których pierwszą stanowią osoby, spółki i przedsiębiorstwa, obowiązane do nabycia świadectw przemysłowych I, II i III kategorii dla przedsiębiorstw przemysłowych, drugą zaś — obowiązane do nabycia świadectw przemysłowych IV, V, VI, VII i VIII kategorii dla przedsiębiorstw przemysłowych, z wyłączeniem tych, które należą do przemysłu rzemieślniczego według przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350).

(2). Posiadający prawo wybierania w grupie handlowej dzielą się na dwie kategorie wyborcze, z których pierwszą stanowią osoby, spółki i przedsiębiorstwa, obowiązane do nabycia świadectw przemysłowych I i II kategorii dla przedsiębiorstw handlowych, drugą zaś — obowiązane do nabycia świadectw przemysłowych III i IV kategorii dla przedsiębiorstw handlowych oraz świadectw przemysłowych I, II, III i IV kategorii dla zajęć przemysłowych, uprawianych w warunkach, określonych w § 4 ustęp drugi.

(3). Dla wyborów dokonywanych przez posiadających prawo wybierania w pierwszej i drugiej kategorii wyborczej grupy przemysłowej, ustanawia się dwa okręgi wyborcze: 1-szy obejmuje powiaty: Katowice, Katowice-miasto, Chorzów, Lubliniec, Pszczyna, Rybnik, Świętochłowice i Tarnowskie Góry; 2-gi powiaty: Bielsko, Bielsko-miasto i Cieszyn.

(4). Okręg wyborczy dla wyborów dokonywanych przez posiadających prawo wybierania w pierwszej i drugiej kategorii wyborczej grupy handlowej stanowi cały obszar okręgu Izby.

§ 8.

(1). Radcowie z wyborów ogólnych powołani są w liczbie 16 w grupie przemysłowej i 8 w grupie handlowej.

(2). W grupie przemysłowej pierwsza kategoria wyborcza wybiera 9 radców, druga zaś kategoria wyborcza wybiera 7 radców. W pierwszej kategorii wyborczej 1-szy okręg wybiera 7 radców, 2-gi zaś okręg wybiera 2 radców. W drugiej kategorii wyborczej 1-szy okręg wybiera 4 radców, 2-gi zaś okręg wybiera 3 radców.

(3). W grupie handlowej pierwsza kategoria wyborcza wybiera 5 radców, druga zaś kategoria wyborcza wybiera 3 radców.

Zarządzenie wyborów. Komisje wyborcze.

§ 9.

(1). Minister Przemysłu i Handlu zarządza wybory do Izby, mianując w tym celu komisarza wyborczego z grona podległych mu urzędników. Wybory przeprowadza, pod przewodnictwem komisarza wyborczego, główna komisja wyborcza z siedzibą w Katowicach, oraz miejscowe komisje wyborcze. Główna komisja wyborcza składa się z 8 członków, wybranych przez plenarne zebranie Izby, w skład jej wchodzi ponadto dyrektor Izby. W wypadku, gdy w chwili zarządzenia wyborów Izba jest rozwiązana, komisarz wyborczy powołuje 8 członków głównej komisji wyborczej z pośród osób, posiadających bierne prawo wyborcze do Izby; ponadto w skład komisji wchodzi w tym wypadku komisarz, zarządzający sprawami Izby. Po ukonstytuowaniu się nowowyzbranej Izby, główna komisja wyborcza zostaje zorganizowana na normalnych zasadach.

(2). Przy pierwszych wyborach, przeprowadzonych na podstawie niniejszego regulaminu, główną komisję wyborczą organizuje komisarz wyborczy, powołując 8 członków z grona osób, posiadających bierne prawo wyborcze. W skład komisji wchodzi ponadto urzędnik państwowy, wyznaczony przez Ministra Przemysłu i Handlu. Po ukonstytuowaniu się Izby z pierwszych wyborów, główna komisja wyborcza zostaje zorganizowana na normalnych zasadach.

(3). Komisarz wyborczy i główna komisja wyborcza pełnią swe czynności do chwili ponownego zarządzenia wyborów po upływie danej kadencji. W wypadku ustąpienia członka głównej komisji wyborczej przed upływem tego terminu, plenarne zebranie Izby wybiera w jego miejsce następcę.

(4). Komisarz wyborczy wyznacza jednego z członków głównej komisji wyborczej na swego zastępcę, jako przewodniczącego komisji.

§ 10.

(1). Główna komisja wyborcza, zwołana przez komisarza wyborczego niezwłocznie po ustaleniu jej składu oznacza na pierwszym swym posiedzeniu siedziby i obwody miejscowych komisji wyborczych, w liczbie przez komisarza wyborczego ustalonej, oraz powołuje do każdej z miejscowych komisji wyborczych z pośród przedstawicieli kół przemysłowo-handlowych 5 członków i taką ilość zastępców.

(2). Członkowie miejscowych komisji wyborczych wybierają ze swego grona przewodniczącego.

(3). Komisarz wyborczy powołuje we właściwym czasie miejscowe komisje wyborcze do pełnienia odpowiednich czynności. Po wykonaniu tych czynności miejscowe komisje wyborcze rozwiązują się.

(4). Dla prawomocności zebrań zarówno głównej, jak i miejscowych komisji wyborczych, niezbędna jest obecność większości ich członków. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów obecnych. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 11.

(1). Na skutek zgłoszenia, skierowanego do właściwego zarządu gminnego przez jednego

z członków miejscowej komisji wyborczej, upoważnionego przez komisarza wyborczego, zarząd ten ma dostarczyć komisji lokalu i sprzętów za odpowiednią zapłatą.

(2). Główna komisja wyborcza posługuje się w swych czynnościach personelem i lokalem biura Izby, przy pierwszych zaś wyborach personelem i lokalem biura Izby Handlowej w Katowicach.

Ustalenie listy wyborców.

§ 12.

(1). Główna komisja wyborcza sporządza listę uprawnionych do głosowania na podstawie dokładnych list, prowadzonych przez Izbę, przy pierwszych zaś według niniejszego regulaminu wyborach do Izby — na podstawie dostarczonego przez Wydział Skarbowy Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego wykazu wszystkich obowiązanych w okręgu Izby Przemysłowo-Handlowej do nabycia świadectw przemysłowych, zawierającego dane, wyszczególnione w rubryce 1, 2, 4 i 7 deklaracji, składanej przy nabyciu powyższych świadectw, oraz kategorię wykupionego świadectwa przemysłowego.

(2). Lista uprawnionych do głosowania powinna być sporządzona odrębnie dla każdej grupy i kategorii wyborczej (działy listy), oraz powinna składać się z poszczególnych list, przystosowanych do obwodów miejscowych komisji wyborczych. Listy mają być sporządzone w poszczególnych swych działach w porządku alfabetycznym, oddzielnie dla osób fizycznych i oddzielnie dla osób prawnych, spółek nie mających osobowości prawnej oraz przedsiębiorstw państwowych, samorządowych i korporacji publicznych, i mają zawierać nazwisko i imię osób, uprawnionych do wykonania prawa wybierania, a także rodzaj i miejsce posiadanego przedsiębiorstwa lub firmę, rodzaj i miejsce przedsiębiorstwa, w którego imieniu prawo to ma być wykonane, albo rodzaj uprawianej zajęcia przemysłowego i miejsce zamieszkania. Prócz tego powinna być wyszczególniona ilość głosów, jaka przypada każdej osobie prawnej, w myśl przepisu ustępu piątego § 4. Nazwiska i imiona osób uprawnionych do wykonania prawa wybierania w imieniu cudzem, według przepisu ustępu ósmego § 4, mają być ustalone na podstawie danych rejestru handlowego, nazwiska zaś i imiona osób uprawnionych, według przepisu ustępu siódmego, dziesiątego i jedenastego § 4, w braku dokładnych list prowadzonych przez Izbę — na podstawie danych, zaczerpniętych bezpośrednio przez miejscową komisję wyborczą.

(3). Na listę uprawnionych do głosowania nie mogą być wciągnięte osoby, które posiadają przedsiębiorstwo, należące do jednego z rodzajów przemysłu rzemieślniczego, wymienionych w art. 142 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350). Przy drugich z kolei i następnym wyborach, przeprowadzanych na podstawie niniejszego regulaminu, powinny być jednak wciągnięte na listę te z wyżej wymienionych osób, co do których Izba stwierdzi przed terminem zarządzenia wyborów, że zostały uznane w trybie art. 143 powyższego rozporządzenia, jako posiadające przedsiębiorstwo o charakterze przemysłu fabrycznego i na skutek tego umieści na prowadzonych przez siebie listach. Przepis niniejszego ustępu nie odnosi się do osób, które oprócz przedsiębiorstwa, zaliczonego do rzemiosła, posiadają inne przedsiębiorstwo, należące do jednej z kategorii, wymienionych w ust. 2 i 3 § 4, lub mających prawo wykonywania prawa wyborczego w imieniu cudzem, zgodnie z przepisami § 4 ust. 8, 9 i 10.

(4). Na listę uprawnionych do głosowania nie mogą być ponadto wciągnięte osoby, które nie czynią zadość wymaganiom jedenastego ustępu § 4, lub też podpadają pod przepisy § 6. W imieniu posiadanych przez nie przedsiębiorstw, nikt nie może wykonać prawa wybierania z wyjątkiem wypadku, przewidzianego w ustępie siódmym § 4.

(5). Posiadający prawo wybierania w okręgu Izby więcej, niż w jednej grupie, kategorii, okręgu wyborczym lub obwodzie miejscowej komisji wyborczej, powinni być uwzględnieni przy sporządzaniu listy uprawnionych do głosowania we wszystkich odpowiednich jej działach lub poszczególnych listach z tem, że po upływie terminu, przewidzianego w ustępie czwartym § 14, zostaną ostatecznie uwzględnieni tylko w jednym z nich.

§ 13.

(1). Główna komisja wyborcza podaje do publicznej wiadomości sporządzoną listę uprawnionych do głosowania przez wyłożenie jej na przeciąg dwóch tygodni w lokalach miejscowych komisji wyborczych.

(2). Na dni 10 do 7 przed wyłożeniem powyższej listy komisarz wyborczy podaje do publicznej wiadomości:

1. siedziby, obwody, skład i czas urzędowania miejscowych komisji wyborczych,

2. skład i czas urzędowania głównej komisji wyborczej,
3. termin wyłożenia listy uprawnionych do głosowania i wnoszenia reklamacji,
4. termin zgłoszenia list kandydatów (§ 17),
5. przepis ustępu czwartego § 14.

(3). Lista uprawnionych do głosowania powinna być wyłożona przed upływem 4 tygodni od dnia zarządzenia wyborów.

(4). Listy kandydatów (ustęp drugi p. 4) powinny być zgłoszone przed upływem trzech tygodni od dnia wyłożenia listy uprawnionych do głosowania.

§ 14.

(1). W czasie wyłożenia listy uprawnionych do głosowania każdy, opłacający świadectwo przemysłowe, może wnieść do miejscowej komisji wyborczej (pisemnie lub ustnie do protokołu) popartą odpowiednimi dowodami reklamację z powodu pominięcia na liście kogokolwiek z uprawnionych we własnym lub cudzym imieniu do głosowania oraz przeciwko wpisaniu osoby nieuprawnionej.

(2). W wypadku wniesienia reklamacji przeciwko wpisaniu na listę, miejscowa komisja wyborcza zawiadamia o tem niezwłocznie zainteresowaną osobę lub przedsiębiorstwo z nadmienieniem, że przysługuje jej prawo zgłoszenia repliki w ciągu 4 dni od daty zawiadomienia.

(3). Reklamacje wraz z odpowiednimi materiałami miejscowe komisje wyborcze przesyłają do głównej komisji wyborczej, która rozstrzyga zarzuty ostatecznie i zawiadamia reklamujących oraz zainteresowanych, nie później, niż na dni 7 przed terminem wyborów.

(4). Posiadający prawo wybierania w okręgu Izby więcej, niż w jednej grupie, kategorii, okręgu wyborczym lub obwodzie miejscowej komisji wyborczej, ma prawo w czasie wyłożenia listy uprawnionych do głosowania powiadomić miejscową komisję wyborczą, do którego z nich życzy sobie być zaliczony. W razie zaniechania rozstrzygnięcia, według swego uznania, główna komisja wyborcza, zawiadamiając o rozstrzygnięciu osobę zainteresowaną na dni 7 przed terminem wyborów.

(5). Ostatecznie ustalone, w wyniku wszystkich powyższych rozstrzygnięć, poszczególne listy (obwodowe), z których się składa lista uprawnionych do głosowania, zostają podpisane przez komisarza wyborczego, lub wyznaczonego przez niego członka głównej komisji wyborczej.

§ 15.

Jednocześnie z wyłożeniem listy uprawnionych do głosowania, główna komisja wyborcza podaje do publicznej wiadomości odpowiednie przepisy niniejszego regulaminu wyborczego oraz miejsce i termin wyboru. Główna komisja wyborcza powinna uczynić to powtórnie na trzy dni przed terminem wyborów. Termin wyborów powinien wypaść przed upływem sześciu tygodni od dnia wyłożenia listy uprawnionych do głosowania.

Zasada głosowania.

§ 16.

Wybory odbywają się według uprzednio zgłoszonych list kandydatów w trybie właściwym dla wyborów stosunkowych.

Przedstawienie list kandydatów.

§ 17.

(1). Listy kandydatów na radców powinny być zgłoszone na ręce przewodniczącego głównej komisji wyborczej w terminie, podanym do publicznej wiadomości w myśl przepisu § 13 ust. 4.

(2). Listy kandydatów na radców z pierwszego okręgu pierwszej kategorii wyborczej grupy przemysłowej powinny być podpisane conajmniej przez 15 osób, wciągniętych na listę uprawnionych do głosowania w tym okręgu.

(3). Listy kandydatów na radców z drugiego okręgu pierwszej kategorii wyborczej grupy przemysłowej powinny być podpisane conajmniej przez 10 osób, wciągniętych na listę uprawnionych do głosowania w tym okręgu.

(4). Listy kandydatów na radców z pierwszego okręgu drugiej kategorii wyborczej grupy przemysłowej powinny być podpisane conajmniej przez 100 osób, wciągniętych na listę uprawnionych do głosowania w tym okręgu.

(5). Listy kandydatów na radców z drugiego okręgu drugiej kategorii wyborczej grupy przemysłowej powinny być podpisane conajmniej przez 70 osób, wciągniętych na listę uprawnionych do głosowania w tym okręgu.

(6). Listy kandydatów na radców z obu kategorii wyborczych grupy handlowej powinny być podpisane conajmniej przez 150 osób, wciągniętych na listę uprawnionych do głosowania w danej kategorii wyborczej.

(7). Podpisujący listę powinni podać, oprócz imienia i nazwiska, miejsce zamieszkania oraz dokładnie wymienić nabyte świadectwo przemysłowe.

§ 18.

(1). Lista kandydatów winna zawierać taką liczbę nazwisk, jaka odpowiada podwójnej liczbie

radców, wybieranych w danej kategorii lub okręgu wyborczym. Kandydaci powinni odpowiadać wymaganiom § 5.

(2). W zgłoszonych listach należy podać nazwisko, imię, wiek, rodzaj posiadanego przedsiębiorstwa lub rodzaj uprawianego zajęcia przemysłowego, albo rodzaj przedsiębiorstwa i zajmowane w niem stanowisko, wreszcie miejsce zamieszkania kandydatów. Nazwiska kandydatów winny być oznaczone kolejnymi numerami, poczynając od pierwszego w porządku pierwszeństwa do otrzymania mandatu.

(3) Do listy kandydatów należy dołączyć oświadczenie każdego kandydata, stwierdzone podpisem:

- a) że w stosunku do niego nie zachodzą okoliczności, pozbawiające go prawa wybieralności,
- b) że zgadza się na zgłoszenie swej kandydatury na danej liście.

(4). Na liście kandydatów winien być wskazany jeden z podpisanych wyborców jako mąż zaufania, którego zadaniem będzie dostarczenie przewodniczącemu głównej komisji wyborczej materiałów, potrzebnych do badania list i usunięcia braków i uchybień w nich, jeżeli takie się okażą.

§ 19.

Komisarz wyborczy bada, czy zgłoszona lista odpowiada warunkom, przewidzianym w §§ 17 i 18; jeżeli uzna, że któremu bądź z nich nie stało się zadość, natenczas zawiadamia o tem męża zaufania listy, któremu przysługuje prawo usunięcia braków i uchybień w ciągu dwóch dni od dnia otrzymania zawiadomienia. Główna komisja wyborcza rozstrzyga ostatecznie o ważności list.

§ 20.

Komisarz wyborczy podaje do publicznej wiadomości wszystkie ważne listy kandydatów bez podpisu zgłaszających, opatrzone numerem porządkowym według kolei, w jakiej zostały zgłoszone, najpóźniej na 7 dni przed dniem głosowania.

§ 21.

W razie zgłoszenia w danej kategorii lub okręgu wyborczym w przepisany terminie jednej tylko ważnej listy kandydatów, lub w razie uznania jednej tylko listy kandydatów za ważną, — głosowanie nie odbywa się, kandydaci zaś tej listy uznani są za wybranych w kolejnym porządku na radców Izby i ich zastępców.

Głosowanie.

§ 22.

(1). Głosowanie odbywa się we właściwej miejscowej komisji wyborczej. Oddanie głosu może być uskutecznione w powyższej komisji od godziny dziewiątej do dwudziestej.

(2). W ciągu tego czasu powinni być stale obecni w lokalu, w którym odbywa się głosowanie, conajmniej trzej członkowie miejscowej komisji wyborczej.

(3). Przy czynności odbierania głosów przez miejscową komisję wyborczą może być obecny przedstawiciel każdej grupy wyborców, która zgłosiła listę kandydatów.

(4). Przedstawiciel powinien mieć prawo głosowania do Izby i okazać przewodniczącemu miejscowej komisji wyborczej imienne pismo delegacyjne, wydane przez męża zaufania listy (§ 18 ust. 4).

§ 23.

(1). Głosowanie jest tajne. Odbywa się ono za pomocą kart do głosowania.

(2). Uprawnieni do głosowania składają karty osobście.

(3). Każdy głosujący składa jedną kartę z wyjątkiem tych, którzy głosując w imieniu osób prawnych, posiadających w myśl ustępu piątego § 4 więcej, niż jeden głos, składają ilość kart, odpowiadającą tej większej ilości głosów.

(4). Karta zawierać powinna jedynie numer listy kandydatów, na którą głosujący oddaje swój głos.

(5). Karta może być wypełniona bądź odręcznie, bądź sposobem mechanicznym, jako to drukiem, piśmem maszynowym i t. p.

§ 24.

(1). Przed rozpoczęciem głosowania komisja wyborcza sprawdza i opieczętowane tyle urn wyborczych, ile działów (ustęp drugi § 12) posiada obwodowa lista uprawnionych do głosowania.

(2). Przystępując do głosowania, głosujący wymienia przy stole, przy którym urzęduje miejscowa komisja wyborcza, swoje imię i nazwisko oraz rodzaj i kategorię opłacanego świadectwa przemysłowego, a jeżeli głosuje w cudzem imieniu (ustępy ósmy i dziewiąty § 4) — także osobę prawną, spółkę lub przedsiębiorstwo, w którego imieniu uprawniony jest do głosowania.

(3). Po stwierdzeniu, czy imię i nazwisko głosującego znajduje się we właściwym dlań dziale listy uprawnionych do głosowania i po stwierdzeniu tożsamości osoby głosującego otrzymuje on odpowiednią do ilości posiadanych głosów ilość

kopert do głosowania, ostemplowanych pieczęcią głównej komisji wyborczej, poczem wkłada w każdą kopertę jedną kartę i zamknawszy kopertę wręcza ją członkowi komisji wyborczej, który wrzuca ją do właściwej urny wyborczej. Jednocześnie komisja wyborcza zaznacza na liście uprawnionych do głosowania oddanie głosu, a jeżeli głosujący jest jednym z kilku uprawnionych do głosowania w imieniu danej osoby prawnej, spółki lub przedsiębiorstwa, wykreśla także pozostałych uprawnionych.

(4). Tożsamość głosujących stwierdza się na podstawie dowodu osobistego, paszportu zagranicznego, lub innej legitymacji z fotografią.

§ 25.

(1). W razie przerwania głosowania na skutek wypadku, uniemożliwiającego czynności wyborcze, akta i urny wyborcze po natychmiastowym ich opieczętowaniu przechowuje, pod osobistą odpowiedzialnością, przewodniczący komisji.

(2). Przewodniczący komisji podaje do publicznej wiadomości termin dalszego głosowania, które wraz z poprzednim czasem głosowania nie może trwać dłużej ponad czas, przepisany w § 22.

§ 26.

Z przebiegu głosowania prowadzi się protokół, który winien być podpisany przez przewodniczącego i obecnych członków miejscowej komisji wyborczej.

§ 27.

Natychmiast po ukończeniu głosowania, miejscowe komisje wyborcze przystępują do obliczania głosów każdej z urn osobno. Z początku oblicza się koperty, nie otwierając ich i zestawia się ich liczbę z liczbą oddanych głosów według zaznaczeń na liście uprawnionych do głosowania (ustęp trzeci § 24). Następnie otwiera się kolejno koperty i sprawdza się ważność kart oraz oblicza się głosy oddane na poszczególne listy kandydatów, poczem sporządza się odpowiednie zestawienie wraz z protokołem powyższych czynności, zaopatrzone w podpisy przewodniczącego i wszystkich obecnych członków komisji. Gdyby czynności te nie mogły być jednorazowo ukończone, postąpić należy analogicznie do przepisu ustępu pierwszego § 25.

§ 28.

(1). Nieważne są:

1. karty do głosowania, włożone nie do urzędowo ostemplowanej koperty lub włożone do koperty, oznaczonej znakiem odróżniającym;
2. karty do głosowania puste;
3. karty do głosowania użyte w sposób, nieprzewidziany niniejszym regulaminem, np. zawierające podpis, dopisek lub opatrzone w znak odróżniający, za który nie uważa się jednak kropki po numerze;
4. karty do głosowania, zawierające inny numer, niż posiada którakolwiek z ważnych list, lub numer, nie dający się dokładnie stwierdzić.

(2). Z kilku kart, znalezionych w jednej kopercie i zawierających te same numery, ważną jest jedna karta, jeżeli zaś zawierają różne numery — są wszystkie nieważne.

§ 29.

Protokół z przebiegu głosowania (§ 26) oraz wymienione w § 27 zestawienie oddanych głosów i protokół powinny być niezwłocznie przesłane głównej komisji wyborczej wraz z kartami do głosowania, podzielonymi w myśl wniosku miejscowej komisji wyborczej na ważne i nieważne z dołączeniem kopert i list uprawnionych do głosowania.

§ 30.

Posiedzenie głównej komisji wyborczej w celu ostatecznego ustalenia wyniku głosowania powinno się odbyć najpóźniej na trzeci dzień po otrzymaniu od miejscowych komisji wyborczych materiałów, dotyczących głosowania (§ 29).

§ 31.

(1). Główna komisja wyborcza decyduje ostatecznie o nieważności poszczególnych oddanych kart i ustala wyniki głosowania we wszystkich miejscowych komisjach wyborczych, poczem następuje zestawienie wyników.

(2). W tym celu główna komisja wyborcza oblicza z osobna ogólną ilość głosów, jaką w danym okręgu wyborczym, a tam gdzie okręgiem wyborczym jest cały obszar okręgu Izby, jaką w danej kategorii wyborczej otrzymała każda lista kandydatów.

(3). Na podstawie obliczenia wyników głosowania przystępuje główna komisja wyborcza do rozdzielania mandatów, przyczem w każdym okręgu lub kategorii wyborczej radcami zostają osoby, ustalone przez główną komisję wyborczą w trybie właściwym dla wyborów stosunkowych.

(4). Zastosowanie trybu dla wyborów stosunkowych ma polegać na tem, że obliczoną dla każdego okręgu lub kategorii wyborczej sumę głosów dzieli się przez zwiększoną o jedynkę liczbę

radców, którzy w danym okręgu lub kategorii mają być wybrani. Przez otrzymany stąd iloraz (bez ułamka), który jest dzielnikiem wyborczym, zostają podzielone liczby głosów, które padły na poszczególne listy kandydatów. Każda lista otrzymuje tyle mandatów, ile razy dzielnik wyborczy mieści się w liczbie głosów oddanych na daną listę (bez ułamków). Jeżeli po dokonaniu tego podziału pozostają jeszcze miejsca niezajęte, to liczbę głosów, która padła na każdą listę kandydatów, dzieli się przez powiększoną o jedynkę liczbę miejsc każdej liście przyznaną. Pierwsze miejsce do obsadzenia należy się tej liście, która wówczas wykaże największy iloraz. W ten sposób postępuje się dalej w miarę potrzeby. W razie gdyby kilka list miało jednakowe prawo do tego samego miejsca — rozstrzyga los, wyciągnięty przez przewodniczącego głównej komisji wyborczej. Kolejność nazwisk na listach kandydatów określa osoby, które uzyskują przyznaną danym listom mandaty.

§ 32.

Jednocześnie z listą wybranych radców ustala główna komisja wyborcza listę zastępców, którymi zostają kolejni kandydaci danej listy w liczbie, odpowiadającej ilości radców wybranych z tej listy.

§ 33.

Główna komisja wyborcza sporządza protokół z czynności wyborczych i wraz z wynikiem wyborów przedkłada go Ministrowi Przemysłu i Handlu, a następnie podaje wynik wyborów do publicznej wiadomości.

§ 34.

Główna komisja wyborcza zawiadamia wybranych radców o wyborze. Jeżeli wybrany nie złoży oświadczenia do dnia 8, licząc od dnia doręczenia zawiadomienia, że wybór przyjmuje, należy postąpić w sposób analogiczny do postanowień ustępu trzeciego § 41.

Zarzuty przeciw ważności wyborów.

§ 35.

Każdy uprawniony do głosowania może wnieść zarzuty przeciw ważności wyborów do Ministra Przemysłu i Handlu za pośrednictwem głównej komisji wyborczej w ciągu dni 14 od dnia ogłoszenia wyniku wyborów. Minister Przemysłu i Handlu może unieważnić wybory w całości lub w części jedynie z powodu uchybienia przepisom niniejszego regulaminu. Decyzja ta jest ostateczna. W razie unieważnienia należy jednocześnie zarządzić nowe wybory, które powinny się odbyć w ciągu 6 tygodni od daty zarządzenia, a to na podstawie tych samych list uprawnionych do głosowania i w trybie § 15 — 34.

Wybory przez zrzeczenia gospodarcze.

§ 36.

(1). Minister Przemysłu i Handlu na wniosek komisarza wyborczego wyznaczy przy każdych kolejnych wyborach zrzeczenia gospodarcze, którym będzie przysługiwało prawo powołania radców Izby w myśl postanowień § 3.

(2). Przy wyznaczaniu zrzeczeń mogą być brane pod uwagę tylko te, które, istniejąc w sposób prawem przepisany conajmniej lat trzy przed zarządzeniem wyborów, mają według swych statutów za zadanie działalność, związaną z reprezentacją zawodowych interesów przemysłu i handlu.

§ 37.

Zrzeczenia gospodarcze wybierają 24 radców do sekcji przemysłowej i 12 radców do sekcji handlowej. Liczbę radców, którzy mają być powołani przez każde zrzeczenie, określi Minister Przemysłu i Handlu.

§ 38.

Radcowie, wybrani do Izby przez zrzeczenie gospodarcze, powinni odpowiadać wymaganiom § 5 niniejszego regulaminu i należeć do zrzeczenia, które je powołało.

§ 39.

(1). Komisarz wyborczy wyznaczy termin, w którym mają być dokonane wybory przez każde z wyznaczonych w myśl § 36 zrzeczeń, powinien on jednak przypadać po ustaleniu wyniku wyborów ogólnych przez główną komisję wyborczą (§ 31).

(2). W terminie tym zostanie zwołane przez władze zrzeczenia walne zebranie według przepisów, zawartych w statucie danego zrzeczenia. W zawiadomieniu należy podać, że przedmiotem zebrania są wybory do Izby.

(3). Walnemu zebraniu, którego wyłącznym zadaniem będzie dokonanie wyborów, przewodniczy komisarz wyborczy lub wyznaczony przez niego członek komisji wyborczej.

(4). Wybory odbywają się i wynik ich ustala się w trybie, przewidzianym w statucie dla wyborów zarządu (rady) danego zrzeczenia, a w razie istnienia regulaminu, w trybie przewidzianym w tymże regulaminie. Tryb powyższy w swych szczegółach nie może odbiegać od zwyczaju przy-

jętego w danem zrzeczeniu, a stwierdzonego protokółami.

(5). Protokół z odbytych wyborów, zawierający ich wynik, ma być złożony do głównej komisji wyborczej, która po stwierdzeniu, że wybrani odpowiadają wymaganiom, przewidzianym w § 5, przedkłada go Ministrowi Przemysłu i Handlu, a następnie wynik wyborów podaje do publicznej wiadomości.

§ 40.

Przeciw ważności wyborów, dokonanych w zrzeczeniu, każdy z członków tego zrzeczenia może wnieść zarzuty do Ministra Przemysłu i Handlu za pośrednictwem głównej komisji wyborczej w ciągu dni 7 od dnia ogłoszenia wyniku wyborów. Minister Przemysłu i Handlu może unieważnić wybory w całości lub w części jedynie z powodu uchybienia niniejszemu regulaminowi albo statutowi danego zrzeczenia, a w razie istnienia regulaminu, jego regulaminowi. Decyzja ta jest ostateczna; powinna ona zapaść przed upływem miesiąca, licząc od terminu, określonego dla wnoszenia zarzutów. W razie unieważnienia należy zarządzić nowe wybory, które powinny się odbyć w ciągu 4 tygodni od daty zarządzenia.

Kadencja i ustąpienie radców z wyboru.

(1) Radcowie z wyboru powoływani są na lat pięć z prawem ponownego wyboru. Do okresu pięcioletniego nie zalicza się roku niepełnego.

(2) W ostatnim roku kadencji przeprowadza się nowe wybory.

(3) Na miejsce radcy z wyborów ogólnych, opróżnione przed upływem pięcioletniego okresu, wstępuje i pełni czynności do końca tego okresu kolejny zastępca właściwej listy wyborczej.

(4) W razie opróżnienia przed upływem pięcioletniego okresu miejsca radcy, wybranego przez zrzeczenie gospodarcze, w zrzeczeniu tem następuje ponowny wybór w trybie, przewidzianym w § 39, z pomiędzy członków zrzeczenia, posiadających w chwili wyboru bierne prawo wyborcze. Stwierdzenie przez główną komisję wyborczą, że wybrani posiadają bierne prawo wyborcze, następuje wówczas nie na podstawie listy uprawnionych do głosowania, lecz na mocy dołączonych do protokołu wyborczych dokumentów. Wybrany radca wstępuje na opróżnione miejsce i pełni czynności do końca pięcioletniego okresu. Jeżeli dotychczas uprawnione do wyboru zrzeczenie przestało istnieć, Minister Przemysłu i Handlu wyznaczy na jego miejsce inne zrzeczenie gospodarcze w trybie § 36.

(5). Jeżeli co najmniej na dwa lata przed upływem kadencji nastąpi zmiana pierwszej części statutu, wskutek której zwiększa się ogólna liczba radców z wyboru, wówczas przeprowadza się niezwłocznie wybory tej dodatkowej liczby radców w trybie, przewidzianym w niniejszym statucie, przy czym wybrani radcowie pełnią swe czynności do końca danego okresu pięcioletniego.

(6). We wszystkich innych wypadkach zmiana pierwszej części statutu ma zastosowanie przy najbliższych kolejnych wyborach.

(7). Okres pełnienia czynności radców i ich zastępców, którzy przechodzą do składu Izby wskutek zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu, wydanego w związku z przydzieleniem do okręgu Izby części lub całości okręgu innej Izby, kończy się z upływem kadencji bieżącej Izby.

Nominacja.

§ 42.

(1). W czasie każdego wyborów do Izby Minister Przemysłu i Handlu mianuje na lat pięć sześciu radców Izby, a w wypadku, przewidzianym w § 41 ustęp 5, — do końca danego okresu pięcioletniego taką ilość radców, jaka odpowiada ustawowemu stosunkowi liczby radców z wyboru do liczby radców z nominacji.

(2). W razie ustąpienia mianowanego radcy, Minister Przemysłu i Handlu mianuje na jego miejsce inną osobę do końca danego okresu pięcioletniego. Po upływie kadencji ustępujący radcowie mogą być ponownie mianowani.

(3). Nie mogą być mianowane osoby, będące na służbie państwowej, z wyjątkiem profesorów i nauczycieli zakładów naukowych, oraz kierowników przedsiębiorstw państwowych.

Kooptacja.

§ 43.

(1). Po każdym wyborach do Izby (z wyjątkiem wypadku przewidzianego w § 41 ustęp 5) przed jej ukonstytuowaniem się, komisarz wyborczy zwołuje pod swoim przewodnictwem zgromadzenie radców z wyboru i radców z nominacji, które rozstrzyga o kooptacji.

(2). Zgromadzenie to może uchwalić kooptację mniejszej, niż 6, liczby osób, lub może powziąć uchwałę o zrezygnowaniu z prawa kooptacji.

(3). W obu tych wypadkach prawo kooptacji reszty, lub pełnej liczby (6) radców, przechodzi na Izbę ukonstytuowaną, która może je wykonać w ciągu okresu swego urzędowania i której w tym okresie przysługują ponadto prawo uzupełniającej kooptacji w razie ustąpienia kooptowanego członka przed właściwym terminem, oraz w wypadku, przewidzianym w § 41 ust. 5.

(4). Zgromadzenie uchwała i kooptuje w obecności co najmniej połowy ogólnej liczby radców z wyboru i radców z nominacji i to bezwzględna większością głosów.

(5). Głosowanie kartkami zarządza się, jeżeli postawiono kilka wniosków, dotyczących osób, które mają być kooptowane.

(6). Postanowienia ustępu czwartego stosują się analogicznie do kooptacji, dokonywanej na plenarnym zebraniu przez Izbę.

(7). Radcowie kooptowani pełnią swe czynności do końca pięcioletniego okresu, na którego początku lub w ciągu którego zostali kooptowani, poczem mogą być ponownie w tej samej drodze powołani.

(8). Kooptowane mogą być osoby, które posiadają bierne prawo wyborcze do Izby (§ 5), a jeżeli nieodpowiadają temu warunkowi, powinny mieć zasługi wobec gospodarstwa społecznego. Nie mogą być kooptowane osoby, będące na służbie państwowej, z wyjątkiem profesorów i nauczycieli zakładów naukowych i kierowników przedsiębiorstw państwowych.

(9). Wyniki kooptacji komisarz wyborczy, względnie Prezes Izby, podaje do publicznej wiadomości.

Ukonstytuowanie Izby.

§ 44.

(1). Minister Przemysłu i Handlu wyznacza termin ukonstytuowania się Izby w ciągu trzech miesięcy od daty uprawomocnienia się wyborów do Izby.

(2). Zwołane w tym terminie przez dotychczasowego prezesa Izby, a w braku jego, przez komisarza wyborczego pierwsze plenarne zebranie Izby otwiera przedstawiciel Rządu, poczem oddaje przewodnictwo najstarszemu wiekiem radcy, który niezwłocznie zarządza wybory prezesa i czterech wiceprezesów z grona radców Izby. Wybory wiceprezesów odbywają się w ten sposób, że radcowie Izby, należący do sekcji przemysłowej, jakoteż radcowie Izby, należący do sekcji handlowej, wybierają z pomiędzy siebie po dwóch wiceprezesów.

(3). Przy wyborach prezesa i wiceprezesów Izby głosowanie odbywa się kartkami. O wyborze prezesa rozstrzyga bezwzględna większość głosów, oddanych przez obecnych na pierwszym plenarnym zebraniu Izby, natomiast o wyborze wiceprezesów rozstrzyga także większość głosów, oddanych przez obecnych, należących do danej sekcji, radców Izby. Do ważności wyborów prezesa i wiceprezesów Izby wymagana jest obecność najmniej połowy w pierwszym wypadku radców Izby, w drugim wypadku radców danej sekcji.

Przepisy przejściowe.

§ 45.

Stosowanie wymienionego w § 36 ustęp 2 warunku trzechletniego istnienia zrzeczenia gospodarczego zostaje zawieszono do roku 1935 włącznie.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Ministerstwa Spraw Zagranicznych

Wczoraj o godz. 11-ej w przybranej w kir i zieleni świątyni zboru ewangelicko-augsburskiego w Warszawie odbyło się nabożeństwo żałobne za s. p. prezydenta Rzeszy Niemieckiej, generała feldmarszałka Pawła Beneckendorff von Hindenburg. Pan Prezydent Rzeczypospolitej reprezentowany był przez szefa Kancelarii Cywilnej Świeżawskiego. W pierwszym rzędzie stał zasiadli: P. Marszałek Senatu Raczkiewicz, P. Minister Zawadzki, zastępujący P. Prezesa Rady Ministrów, PP. Ministrowie Beck, Kościałkowski i Kaliński, prezes N. I. K. gen Krzemieński. W dalszych ławach zasiadli Podsekretarze Stanu, generalicja z drugim Wiceministrem Spraw Wojskowych gen. Sławoj-Składkowskim, zastępcą szefa Sztabu Gen. Kordjan-Zamorskim, admirałem Unrugiem, gen. Jarnuszkiewiczem i gen. Rayskim, prezydent miasta Stefan Starzyński oraz liczni wyżsi urzędnicy M. S. Z. Korpus dyplomatyczny przybył do świątyni in corpore z ambasadorami Laroche i Cudahym. Obecni byli również attachés wojskowi obcych mocarstw. Świątynia wypełniona była przedstawicielami kolonii niemieckiej. Po pieśniach żałobnych i nabożeństwie, odprawionem w języku niemieckim, zabrał głos ks. pastor Loth, który skreślił życiorys zmarłego Prezydenta Rzeszy. Uroczystość żałobna zakończyła się odegraniem przez orkiestrę z akorapanjamentem organów marsza żałobnego Chopina. Po nabożeństwie poseł Rzeszy Niemieckiej von Moltke wraz z członkami poselstwa przyjmowali kondolencje od obecnych.

Wczoraj jako w dniu żałoby państwowej, ogłoszonej w Rzeszy z powodu pogrzebu marszałka Hindenburga, na gmachu Prezydium Rady Ministrów oraz na gmachach rządowych w Polsce flagi państwowe zostały spuszczone do połowy masztu.

Z Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Wczoraj o godz. 16-ej odbyła się uroczystość złożenia hołdu Panu Marszałkowi Piłsudskiemu przez kobiety polskie z zagranicy.

Po wpisaniu się do księgi audjencjonalnej, uczestniczki zjazdu zwiedziły Belweder. Następnie o godz. 17-ej przybyli delegaci na 2-gi Zjazd Polaków z Zagranicy, którzy również wpisali się do księgi audjencjonalnej z wyrazami czci i hołdu, poczem zwiedziły Belweder.

Szczególne zainteresowanie wzbudziły wśród zwiedzających dary, ofiarowane Panu Marszałkowi przez naród.

—oOo—

Z Ministerstwa Komunikacji.

P. Minister Komunikacji inż. M. Butkiewicz w towarzystwie dyrektora Siła-Nowickiego udał się na inspekcję dróg kołowych Dyrekcji Wileńskiej.

W dn. 7 b. m. pociągiem porannym P. Minister Komunikacji przybył do Wilna. Powitali go na dworcu wicewojewoda i wicedyrektor wileńskiej Dyrekcji Kolejowej. Po krótkiej rozmowie P. Minister udał się samochodem na lustrację dróg bitych na terenie woj. wileńskiego.

II Zjazd Polaków z Zagranicy.

We wtorek dnia 7 sierpnia o godz. 9-ej rano, zgodnie z programem II-go Zjazdu Polaków z Zagranicy, rozpoczęły pracę komisje i konferencje zjazdowe.

Przystąpiły do pracy komisje: Społeczna, Gospodarcza i Kulturalno-Oświatowa, Konferencja Kobiet Polskich z Zagranicy oraz Konferencja Przedstawicieli Prasy Polskiej Zagranicą.

Wczoraj przed południem odbyło się w Sejmie posiedzenie komisji statutowo-regulaminowej II Zjazdu Polaków z Zagranicy. Obradom przewodniczył dr. Jan Karczmarek (Niemcy).

Na posiedzeniu tem przedstawiciel Rady Organizacyjnej mjr. Fularski wygłosił referat o projekcie Statutu Światowego Związku Polaków z Zagranicy. Mówca zaznaczył, że pierwszy zjazd 5 lat temu powołał do życia Radę Organizacyjną, której naczelnym zadaniem miały być prace przygotowawcze do utworzenia Światowego Związku. Te prace przygotowawcze zostały wykonane i dziś jesteśmy gotowi do ukonstytuowania Światowego Związku Polaków z Zagranicy.

Projekt statutu dąży do utrzymania więzi kulturalnych między wychodźstwem a Macierzą, w tem rozumieniu, że pragniemy nie tylko dawać, lecz wzajemnie wymieniać wartości kulturalne. Praca ta musi się odbywać w ramach ustaw tych wszystkich państw, w których mieszkają Polacy, i dlatego należy unikać rozciągania działalności naszej na teren polityczny. Organizacje nie powinny się ograniczać tylko do dziedziny kulturalnej. Za wzór tu można postawić organizacje północno-amerykańskie, które dlatego tak są trwałe, jak opoka, że obok więzi ideologicznych stworzyły dla swych członków także zainteresowania materialne.

Po krótkiej dyskusji formalnej dalsze obrady odroczone do godzin popołudniowych.

Konferencja Kobiet Polskich z Zagranicy.

Obrady Konferencji Kobięcej otworzył w imieniu Rady Organizacyjnej wiceprezes dr. Helczyński, w kilku serdecznych słowach witając przybyłe Polki na konferencję, oraz podkreślając zasługi i wielką rolę kobiet polskich w życiu Polaków na obczyźnie.

Prezydium ukonstytuowało się, jak następuje: przewodnicząca p. Marja Kryszkowa (U. S. A.), I wiceprzewodnicząca p. Łucja Kipowa, II wiceprzewodnicząca p. Zofja Feliksowa (Czechosłowacja), sekretarka p. Monczyńska (Francja), sekretarka p. Bednarkiewiczówna (Niemcy).

Po krótkim przemówieniu powitalnem przewodniczącej, p. Wanda Pełczyńska wygłosiła referat p. t.: „Udział kobiet w zdobyciu niepodległości Polski”. Następnie poseł Marja Jaworska zagała dyskusję na temat: „Wytyczne działalności polskich organizacji kobiecych zagranicą w kierunku społecznym, obywatelskim i narodowym” dłuższym referatem, poczem przyjęto szereg rezolucyj.

Konferencja Przedstawicieli Prasy Polskiej z Zagranicy.

Wczoraj o godz. 10-ej rano w Polskiej Agencji Telegraficznej odbyło się otwarcie konferencji Przedstawicieli Prasy Polskiej z zagranicy, zorganizowanej przez Komisję Prasowo-Propagandową II Zjazdu Polaków z Zagranicy w ramach tego Zjazdu.

Zebrań zagała dyrektor naczelny P. A. T. P. Minister Konrad Libicki, zaznaczając, iż konferencja obecna jest pierwszą tego rodzaju, zarówno od czasu istnienia polskiej emigracji, jak i od cza-